

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 76 • nummer 1 • januari 2021

INHOUD

<i>Tot hiertoe heeft de Heere geholpen! (gedicht) . . . . .</i>	<i>1</i>
<i>De poorten van Jeruzalem in Nehemia 3 (12, slot) . . . . .</i>	<i>2</i>
<i>Eensgezindheid? Of recht op je eigen mening? (1) . . . . .</i>	<i>6</i>
<i>Zeven uitspraken ter bemoediging in het nieuwe jaar . . . . .</i>	<i>10</i>
<i>Het karakter van Christus' offer (1) . . . . .</i>	<i>12</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (1) . . . . .</i>	<i>14</i>
<i>De zeventig jaarweken . . . . .</i>	<i>17</i>
<i>Drie gedachten voor het nieuwe jaar . . . . .</i>	<i>22</i>

Christus' leerzame onderwijs door gelijkenissen

deel 1: o.a. Mattheüs 5,13,18,22

door C. Briem

Met dit schitterende boek hebt u deel 1 van een tweedelige uitleg over de gelijkenissen in handen. Dit deel houdt zich vooral bezig met een deel van de gelijkenissen in het Evangelie naar Mattheüs. In Zijn grote genade maakt God ons in Zijn Woord bekend met Zijn verheven gedachten van liefde en wijsheid.

Dat doet Hij op verschillende manieren. Naast rechtstreeks onderwijs gebruikt Hij ook beeldende en symbolische vormen. De Heere Jezus heeft, toen Hij op aarde was, zelfs een aanzienlijk deel van Zijn onderwijs gegeven in de vorm van gelijkenissen. Wat zijn gelijkenissen? Wat is de zeggingskracht en wat is de betekenis ervan? Wat zijn de grenzen ervan? Open Gods Woord en bestudeer dit prachtige, diepgaande thema aan de hand van dit Bijbelstudieboek en u zult de rijke zegen van de studie van de gelijkenissen voor uzelf ervaren!

Bestelcode: 5894

Aantal pagina's: 340

Prijs: € 15,95

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Tot hiertoe heeft de Heere geholpen!

Tot hiertoe heeft de Heere geholpen!
In elke nood stond Hij ons bij.
Zijn macht'ge arm wou ons beschermen.
Hij deed ons wand'len aan Zijn zij.

Tot hiertoe heeft de Heere geholpen!
Zijn goedheid, die blijft onbeperkt.
Hij schonk ons al Zijn zegeningen.
Zijn liefd' is als de dood zo sterk!

Tot hiertoe heeft de Heere geholpen!
Hij gaf ons krachten tot de strijd.
Bij onze vele struikelingen
bleef Hij tot helpen steeds bereid.

Tot hiertoe heeft de Heere geholpen!
Genade steunt ons keer op keer.
Onwankelbaar zijn Gods beloften.
Geen trouwer God dan God de Heere!

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid.
Wat ook verandert of tenietgaat,
Hij blijft Dezelfde voor altijd.

Dus buigen wij ons vol aanbidding
voor U neer, onze Heere en God!
Aan U vertrouwen wij ons leven,
de toekomst en ook heel ons lot!

H.C. Voorhoeve (1837-1901)

De poorten van Jeruzalem

in Nehemia 3 (12, slot)

De dichtgemetselde Gouden Poort (Golden Gate) van Jeruzalem

10. De poort van Mifkad

De poort van Mifkad is de laatste poort in de geschiedenis van de stadsmuur van Jeruzalem in Nehemia 3. Deze naam betekent ‘poort der monstering’. Het Hebreeuwse woord ‘*miphkad*’ wordt in 2 Samuel 24:9 en in 1 Kronieken 21:5 vertaald met ‘geteld’ en in Ezechiël 43:21 met ‘besteld’. De grondbetekenis van het woord (Hebreeuws ‘*phakad*’) is ‘bezoeken’, waaruit een veelvoud aan bijbetekenissen ontstaan is, waaronder ‘teisteren’, maar ook ‘toevertrouwen, opdracht geven’. In veel Bijbelvertalingen heeft men waarschijnlijk vanwege de veelvoud en de daarmee verbonden onzekerheid over de vertaalmogelijkheden aan het Hebreeuwse woord vastgehouden. Volgens de hier gegeven weergave moet de poort van Mifkad zich in de noordzijde van de oostelijke tempel- en stadsmuur bevonden hebben. Wie hier ‘gemonsterd’ werd en waarom, weten we niet.

Een monstering wordt tegenwoordig bijna uitsluitend tot het militaire terrein beperkt, maar duidt in het algemeen een toetsing of controle aan. In de poort van Mifkad zien we een beeld van het verschijnen van alle gelovigen voor de rechterstoel van Christus en wel gelijk nadat ze bij de opname (zie de ‘Oostpoort’, vers 29) in heerlijkheid opgenomen zijn. Dan zal Christus Zijn vrouw, de Gemeente, verheerlijkt voorstellen, ‘een gemeente zonder vlek of rimpel of iets dergelijks ... heilig en onberispelijk’ (Ef. 5:27). Dat is het resultaat van onze verschijning voor de rechterstoel van Christus. Dat dit niet vlak voor de bruiloft van het Lam, maar direct na de opname voor de rechterstoel van Christus of God gebeuren zal, wordt duidelijk uit de volgende feiten.

1. De vierentwintig oudsten, die volgens Openbaring 4 als vertegenwoordigers van alle opgenomen gelovigen rondom de troon van God, met in het midden het Lam, op hun tronen zitten, dragen gouden kronen. Deze kronen zijn geen diademen (Grieks: *'diadema'*), tekenen van koninklijke macht en grootheid, zoals de Heere Jezus die bij Zijn verschijning zal dragen (Openb. 19:12). Het zijn eigenlijk 'kransen' (Grieks: *'stephanos'*), dat wil zeggen: kronen die aan de overwinnaars in de strijd gegeven werden.

'En een ieder die aan een wedstrijd deelneemt, onthoudt zich in alles; dezen dan, opdat zij een vergankelijke kroon ontvangen, maar wij een onvergankelijke' (1 Kor. 9:25).

Daarbij kan het eigenlijk alleen maar om die kronen gaan die de Heere de overwinnaars geven zal, zoals in Openbaring 2:10 staat: 'Wees trouw tot de dood en Ik zal u de kroon des levens geven' (verg. Openb. 3:11). Naast de kroon des levens (verg. Jak. 1:12) is er de kroon der rechtvaardigheid, 'die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij in die dag geven zal; en niet alleen aan mij, maar ook aan allen die Zijn verschijning liefhebben' (2 Tim. 4:8). De oudsten dragen de kronen die zij voor de rechterstoel van Christus als loon voor hun trouw ontvangen hebben.

2. Als wij als gelovigen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, zal Hij 'ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht brengen en de overleggingen van de harten openbaar maken; en dan zal een ieder zijn lof hebben van God' (1 Kor. 4:5). Niet alleen het werk van ieder afzonderlijk wordt beoordeeld, maar ook de verborgen, niet altijd goede gedachten. Dan zullen wij voor het eerst alles in ons leven in Zijn licht zo zien zoals Hij het altijd al beoordeeld heeft. Pas dan zullen wij voor altijd in volmaakte harmonie met Hem zijn. In de heerlijkheid zullen we niet meer met onreine, onopgeloste zaken leven. Dat zou echter wel het geval zijn als wij niet direct na de opname voor de rechterstoel verschijnen.

3. Het vers dat al gedeeltelijk geciteerd is (1 Kor. 4:5), is hier van betekenis. 'Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere komt, Die ook wat in de duisternis verborgen is aan het licht zal brengen en de overleggingen van de harten openbaar zal maken; en dan zal een ieder zijn lof hebben van God'. De woorden 'totdat de Heere komt' wijzen op het nauwe verband tussen Zijn komst voor ons en het openbaar worden voor Hem. De 'lof' wordt blijvend uitgedrukt in de kronen die wij op die dag ontvangen zullen.

Het beeld van de poort van Mifkad bevat ook de gedachte van vreugde over de rechterstoel en de verschijning van Christus. **De rechterstoel brengt ons als gelovige in volmaakte harmonie met Hem en is het moment van beloning.** Dat is een zeer bemoedigende gedachte. Als de gelovigen voor de rechterstoel van Christus verschijnen, is er geen straf, maar lof. Christus, de Rechter, is immers tegelijk onze Verlosser, Die voor ons alles goed gemaakt heeft! Daarom mogen we niet alleen de rechterstoel, maar ook Zijn verschijning liefhebben (2 Tim. 4:8). Bij Zijn verschijning in heerlijkheid zullen wij met Hem voor de wereld openbaar worden. Dan zal Hij verheerlijkt worden in Zijn heiligen en bewonderd in hen die geloofd hebben (2 Thess. 1:10). Ook het hemelse Jeruzalem met zijn muur zal iets aan Zijn verheerlijking bijdragen, want deze stad, waarover geschreven staat dat zij de heerlijkheid van God heeft, zal in eeuwigheid door een 'grote en hoge muur' omringd zijn (Openb. 21:11-12). De verheerlijkte Gemeente zal voor eeuwig gekenmerkt worden door het Goddelijke symbool van scheiding tussen heilig en onheilig! Dat alles is voor ons reden tot blijdschap en dankbaarheid.

Het laatste gedeelte van de muur (vs. 32) werd door de edelsmeden en de handelaars, die we al in de verzen 8 en 31 tegenkwamen, hersteld. De hoek, waar het bovenvertrek lag, was waarschijnlijk de noordoost hoek van de muur, die van hier richting het westen afboog en bij de Schaapspoort de plek bereikte waar de bouw van de muur begonnen was (zie vers 1). Christus, Die de deur van de schapen is, is tegelijk de

Alfa en de Oméga, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde (Openb. 22:13).

In het gedeelte over de herbouw van de muur en de poorten ervan in Nehemia 3 zien we hoog- en laaggeplaatsten, mannen en vrouwen, wereldse en geestelijke arbeiders aan het werk. Zij hadden hier allemaal een en dezelfde opdracht, onafhankelijk van hun bekwaamheden en beroep. Het ging erom de heilige stad Jeruzalem veilig en bewoonbaar te maken en tegen aanvallen te beschermen, met andere woorden: het onderscheid en de scheiding tussen het heilige (binnen de stad) en het onheilige (buiten de stad) weer aan te geven. Alleen op deze manier kon in de stad ook de eredienst tot eer van de Heere plaatsvinden.

In dit gedeelte zien we vanuit nieuwtestamenteisch oogpunt niet de uitoefening van de verschillende gaven in de Gemeente, maar een gezamenlijke opdracht, die voor iedereen gelijk is. Deze opdracht bestond voor de Joden onder Nehemia daarin om aan de in de heilige Schrift geopenbaarde waarheid over de verlossing van individuen en van de Gemeente van God als gemeenschap vast te houden. Dat is de enige vermaning die de Heere Jezus de engel van de gemeente in Filadelfia geeft: 'Houd wat u hebt, opdat niemand uw kroon neemt' (Openb. 3:11). En daarvoor erkent de Heere twee keer dat Zijn Woord of het woord van Zijn volharding bewaard zijn gebleven (vs. 8,10). *'U hebt kleine kracht en u hebt Mijn Woord bewaard en Mijn Naam niet verloochend ... Omdat u het woord van Mijn volharding bewaard hebt, zal Ik ook u bewaren'* (Openb. 3:8,10).

De bouw van de muur en de poorten van Jeruzalem is een beeld van de manier waarop wij alle leringen en vermaningen die op alle Christenen persoonlijk of gezamenlijk zijn gericht, ter harte nemen. We moeten daarnaar leven. Als dat het geval is, groeit een plaatselijke vergadering geestelijk. Ze wordt bekrachtigd en is tot eer van haar Hoofd in de hemel. Een belangrijke les uit dit gedeelte is dat we het gevaar van de vermenging van goed en kwaad moeten herkennen en ook dat de afzondering van alle soorten boosheid de voorwaarde is voor elke blijvende zegen (verg. 1 Thess. 5:22; 1 Petr. 1:13-16).

Arend Remmers

Eensgezindheid? Of recht op je eigen mening? (1)

Gedachten over o.a. Romeinen 14-15

Eensgezindheid in de Schrift

In Johannes 17:11 staat: 'En Ik ben niet meer in de wereld, en dezen zijn in de wereld, en Ik kom tot U, Heilige Vader, bewaar hen in Uw Naam die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij'.

In Handelingen 4:32 staat: 'De menigte van hen die geloofden, was één hart en één ziel'.

In Romeinen 12:16 staat: 'Wees onderling eensgezind'.

In Romeinen 15:5 staat: 'De God nu van de volharding en de vertroosting geve u onderling eensgezind te zijn naar [het voorbeeld van] Christus Jezus; opdat u eendrachtig, uit één mond, de God en Vader van onze Heere Jezus Christus verheerlijkt'.

In 1 Korinthe 1:10 staat: ‘Maar ik vermaan u, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat u allen hetzelfde spreekt, en dat er onder u geen scheuringen zijn; maar dat u vast aaneengesloten bent, één van zin en één van gevoelen’.

In 2 Korinthe 13:11 staat: ‘Overigens, broeders, verblijd u, word volmaakt, wees getroost, wees eensgezind, houd vrede; en de God van liefde en vrede zal met u zijn’.

In Filippi 2:1 staat: ‘Als er dan enige vertroosting in Christus, als er enige troost van de liefde, als er enige gemeenschap van de Geest, als er enige toegenegenheid en ontferming is, maak dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, dezelfde liefde te hebben, eenstemmig hetzelfde te bedenken’.

In Filippi 3:15-17a staat: ‘Zovelen dan als wij volmaakt zijn, laten wij zó gezind zijn; en als u anders gezind bent, God zal u ook dat openbaren. Maar, waartoe wij gekomen zijn, laten wij onze wandel in hetzelfde spoor voortzetten. Wees allen mijn navolgers, broeders’.

In Filippi 4:2 staat: ‘Ik vermaan Euódia en ik vermaan Syntyché om eensgezind te zijn in [del] Heere’.

In 1 Petrus 3:8 staat: ‘Ten slotte, wees allen eensgezind, medelijdend, vol broederlijke liefde, barmhartig, ootmoedig’.

Gelukkig spreken de Schriften voor zich. Ze zijn Gods Woord en we mogen vasthouden: Hij spreekt, wij luisteren; Hij gebiedt, wij gehoorzamen. Hij spreekt en Hij spreekt Zichzelf nooit tegen. God zal ons niet oproepen eensgezind te zijn en vervolgens aansporen elkaar in alle liefde los te laten opdat iedereen zijn eigen gedachten koestert los van het Woord en tegens medegelovigen in.

De voorgaande Bijbelteksten tonen aan: dát kan nooit Gods gedachte zijn. God spoort ons aan tot eenheid, tot eenheid van denken, van bedoeling, één van hart en ziel, tot eenheid in navolging, tot eensgezindheid in de Heere, tot het hebben van dezelfde gezindheid. We weten dat wij allemaal zwak zijn en dat verheven doel op aarde nooit volmaakt zullen bereiken. Toch legt God de maatstaf zó hoog en we kunnen hiervan alleen iets realiseren in de mate waarin Christus Zelf gestalte in ons krijgt en ons hart en leven vult.

Ja maar, waren alle gelovigen in die tijd dan een soort eenheidsworst? Nee, ook zij hadden hun eigen karakter, taal en cultuur, hun sterke en zwakke kanten; ieder had zijn eigen taak, gave of bediening. Dat maken veel voorbeelden uit de hele Schrift ons duidelijk. Dat betekent dus zeker dat ik niet hoeft te worden als broeder X en jij niet hoeft te worden zoals ik.

Maar het betekent wel dat God mij geen vrijheid geeft voor het koesteren van mijn eigen eigenzinnige gedachten. Door het hebben van ‘mijn eigen mening’ begeef ik mij op heel glad ijs en anderzijds: door het klakkeloos aannemen van andermans mening of de gangbare mening in de gemeente doe ik hetzelfde, dus dat is ook niet de oplossing. Wat is dan wél Gods weg?

Heb ik recht op mijn eigen mening?

De vraag is: wat bedoel ik met ‘mijn eigen mening’? Gods Woord zegt over mij: **‘Ik leef niet meer’**. Heeft een dode een mening? Nee, die zwijgt voor altijd; alleen een levende kan een mening hebben. En wie leeft er in mij? ‘Niet meer ik, maar Christus’ (Gal. 2:20).

Het recht op mijn eigen mening heb ik verloren toen ik met Christus stierf op Golgotha. Trouwens: zolang ik dat recht meende te hebben, was ik zelf nog reddeloos verloren. Dat klinkt heel simpel en is het ook – maar jammer genoeg niet in mijn praktijk, want daar steekt mijn

oude ik helaas nog vaak de kop op; mijn oude natuur roert zich, wil zich laten gelden en vindt zichzelf heel belangrijk.

Wat moet ik dan doen? Ik moet kijken naar het kruis. Het kruis van Christus betekent het einde van mijn ik met al zijn gedachten, wensen, verlangens en overleggingen. Niet alleen die heel zondige, grove of overspelige gedachten, maar ook die gedachten van jaloersheid, twist, betweterij, die gedachten en dagdromen die ik los van God koester over mijn toekomst, carrière en zelfontplooiing, die ideeën over hoe mijn ideale gemeente eruitziet, die voorstellingen die ik in mijn hoofd schilder over mijn toekomstige gezinsleven en ga zo maar door.

Wat moet ik met al die gedachten? Gods Woord zegt: ik moet hen in de cel stoppen, in de gevangenis. 2 Korinthe 10:3 zegt het zo: ‘Want al wandelen wij in het vlees, wij voeren de strijd niet naar het vlees; want de wapens van onze strijd zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God, tot het slechten van bolwerken; daar wij de overleggingen en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, slechten *en elke gedachte gevangen nemen tot de gehoorzaamheid van Christus*’.

Vandaag de dag heeft iedereen recht op zijn eigen gedachten. Jawel, in onze maatschappij, in deze wereld, maar niet ‘in Christus’. Elke gedachte, wens en idee moet ik gevangennemen, om voortaan alleen aan Christus gehoorzaam te zijn.

Als alle gelovigen dat doen, wordt eensgezindheid opeens een stuk gemakkelijker. Dan houden we echt wel onze eigen karakters en blijven we een zelfstandige, unieke persoonlijkheid, een verlost die voor God waardevol is. Maar onze eigen gedachten zijn voor God niet waardevol; die komen voort uit ons eigen ik, dat voor God niet alleen verdorven, maar ook dood is en dat nog meer sinds Zijn geliefde Zoon in de dood moest gaan.

(Wordt vervolgd).

Schrijver onbekend

Zeven uitspraken ter bemoediging in het nieuwe jaar

Psalm 73

1. Aan het begin van het nieuwe jaar kunnen we denken aan de woorden van Asaf. Deze gelovige werd elke dag gekweld en was zich elke morgen bewust van zijn tuchtiging. Wat hij in zijn God vond, kan ook ons op onze geloofsweg bemoedigen. Terwijl we onderweg zijn, vallen er steeds meer mensen weg die samen met ons de weg gegaan zijn en met ons de goede strijd gestreden hebben. ‘Toch dicht bij God’, zei Asaf. De Heere laat ons nooit in de steek. Hij zal altijd bij ons zijn. *Waardevolle nabijheid voor onderweg!*

2. Hoe langer we op onze geloofsweg wandelen, hoe meer we onze zwakheid voelen. We hebben al vaak ondervonden dat het maar weinig scheelde of we waren van ons pad afgeraakt of onze schreden waren uitgedleden. Wie kan ons voor struikelen behoeden? Asaf wist het: ‘U hebt mijn rechterhand gegrepen’. *Sterke ondersteuning!*

3. Wat zal er in het nieuwe jaar op ons afkomen? Zullen het moeiten en noden zijn? Asaf vertrouwde zijn God: ‘U zult mij leiden door Uw raad’. Het gaat hier niet om de eeuwige raad van God, maar om de manier waarop Hij ieder van ons afzonderlijk wijs en liefdevol op zijn geloofsweg leidt. *Wat een rust!*

4. Elk jaar brengt ons dichterbij het eind van onze reis. Op welk doel sterven we af? Voor veel mensen is dit een open, beangstigende vraag. Maar de gelovige Asaf wist: 'Daarna zult U mij in heerlijkheid opnemen'. Israël zal zijn eindbestemming hebben bereikt, nadat de heerlijkheid van God zich geopenbaard heeft. Wij Christenen gaan de hemelse heerlijkheid tegemoet. Zonder spijt merken we hoe de tijd verstrijkt, want die brengt ons steeds dichterbij ons hemelse Vaderhuis. *Heerlijk doel!*

5. Wie zal ons vanuit de heerlijkheid tegemoetkomen? Wie zal ons daar gelukkig maken? Asaf geeft ons het antwoord: 'Wie heb ik behalve U in de hemel? Naast U vind ik nergens vreugde in op de aarde'. De Heere, Die ons nu ondanks alle problemen Zijn volle vreugde geven kan, zal ook eeuwig ons geluk zijn. *Wat voor Persoon verwachten we toch!*

6. In de tijd die ons nog rest, lijden we misschien lichamelijk en geestelijk. Waar zoeken we onze toevlucht? Waar rusten we een beetje uit? Asaf zei: 'Bezwijk mijn lichaam en mijn hart, dan is God de rots van mijn hart en voor eeuwig mijn deel'. *Wat een toevluchtsoord!*

7. Het materiële is vergankelijk en gaat gauw verloren. Waar stellen we ons vertrouwen op? Wie zal er voor ons zorgen? 'Maar wat mij betreft, het is voor mij goed dicht bij God te zijn. Ik neem mijn toevlucht tot de Heere HEERE, om al Uw werken te vertellen'. Wat is er beter dan de nabijheid van God te zoeken? Zijn we ooit in ons vertrouwen op Hem teleurgesteld? Hoe meer we op God vertrouwen, hoe meer we iets over Zijn wonderbaarlijke hulp kunnen vertellen. *Wat geweldig om zo'n grote God te mogen toebehoren!*

Alfred Guignard

Het karakter van Christus' offer (1)

De offers zoals beschreven in het Oude Testament, bieden ons veel types, lessen en toepassingen. Naast de historische context en de bedoeling voor die tijd wijzen ze vooruit naar de komst van de Messias en Zijn offer. De Heere Jezus vat dit samen in Zijn woorden tot Nicodémus: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16). **Christus' komst in deze wereld en Zijn volbrachte werk aan het kruis – inclusief Zijn opstanding, verhoging en Zijn huidige positie aan Gods rechterhand – geven het fundament voor onze redding.**

Het Nieuwe Testament gaat verder in op deze belangrijke zaken met instructies over de manier waarop we gered kunnen worden en hoe we moeten leven als gelovigen, Hem dienend en wachtend op Zijn komst. Paulus, bijvoorbeeld, schreef aan de Thessalonicenzen: 'en hoe u zich van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, Die ons redt van de komende toorn' (1 Thess. 1:9-10). Dit testament bevat de leer over Christus' wederkomst en geeft de betekenis van Zijn werk weer, zoals de volgende Schriftgedeelten duidelijk laten zien:

- 'En ongetwijfeld, de verborgenheid van de godsvrucht is groot: God is geopenbaard in het vlees, gerechtvaardigd in de Geest, gezien door de engelen, gepredikt onder de volken, geloofd in de wereld, opgenomen in heerlijkheid' (1 Tim. 3:16).
- 'Alle Schrift is van God ingegeven en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk ten volle toegerust' (2 Tim. 3:16-17).

De Schrift is één geheel. Elk gedeelte houdt verband met al de andere gedeelten, het één werpt licht op het ander en omgekeerd. We kunnen niet een Schriftgedeelte uit zijn context nemen of het ene gedeelte boven een ander gedeelte plaatsen, want de hele Schrift – van Genesis 1:1 tot en met Openbaring 22:21 – is één samenhangend geheel en is nodig zodat wij Gods gedachten kunnen begrijpen. Dit geldt ook als we het karakter van Christus' offer overdenken. De leer hierover komen we vooral tegen in de nieuwtestamentische brieven, maar we kunnen deze gedeelten niet scheiden van de rest van de Bijbel. Bovendien hebben we gezien in de Schriftgedeelten die we al eerder hebben geciteerd, hoe Gods geschreven Woord de Persoon van Jezus Christus nauw verbindt met Zijn werk en de resultaten daarvan.

In dit artikel spreken we niet over Zijn werk als Schepper, maar als Verlosser – hoewel beide onderwerpen ons ertoe inspireren om Hem te aanbidden, nu en tot in alle eeuwigheid (Openb. 4:10-5:14). Dat brengt ons tot de volgende begrippen die gebruikt worden om de betekenis van Christus' verlossingswerk weer te geven: verzoening, verlossing, vergeving en rechtvaardiging.

Verzoening

Als we begrippen gebruiken die we niet in de Bijbel tegenkomen, lopen we het gevaar om verkeerde concepten te introduceren. Maar zelfs als we Bijbelse begrippen gebruiken, geeft dat geen garantie dat we die correct gebruiken.

Het begrip 'verzoening' geeft een belangrijk aspect weer van Christus' verlossingswerk, namelijk dat Hij onze Plaatsvervanger wilde worden om de toorn van God te dragen, die wij verdienden. Onthoud: **Zijn bloed heeft ons van onze zonden gereinigd.** In het Oude Testament worden vaak termen als 'verzoenen', 'verzoening' of 'losprijs' gebruikt om het Hebreeuwse woord '*kaphar*' te vertalen, dat eigenlijk 'bedekken' betekent. In letterlijke zin gebruikte Noach een teerachtige substantie die pek genoemd wordt, om het goferhout van de ark vanbinnen en

vanbuiten te bedekken (Gen. 6:14). Later moest het bloed van het paaslam de eerstgeborene ‘bedekken’ en hem van Gods toorn redden (Ex. 12:1-13). Soms bestond de ‘bedekking’ uit zilver (Ex. 30:12-16) of goud (Num. 31:50). Echter, deze middelen konden alleen de zonde bedekken; ze konden niet de zonde uitwissen of wegnemen.

Christus’ volmaakte offer loste het zondeprobleem voor eens en altijd op (2 Kor. 5:21; Hebr. 10:10-12). God vergaf onze zonden, maar Hij kon niet ‘de zonde’ vergeven, dat wil zeggen: onze zondige natuur. De Heere Jezus werd onze Plaatsvervanger door onze plaats in te nemen in Gods oordeel. Niemand anders kon dit doen, maar Hij kón en wilde Zijn bloed vergieten en Zijn leven geven (Lev. 17:11). Hij deed dit op het juiste moment, op de juiste manier, als het volmaakte Offer, omdat Hij God verheerlijkt had in alle aspecten van Zijn leven.

(Wordt vervolgd).

Alfred E. Bouter

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (1)

Inleiding

Een zeer gewaardeerde broeder die in de 19^e eeuw in Engeland leefde, heeft eens tegen jonge mensen gezegd: ‘Houd je maar steeds opnieuw met Romeinen 1 tot en met 8 bezig’. We moeten allemaal vast wel toegeven dat we dat veel te weinig doen. Maar het zou ons geloof versterken, onze zekerheid van het heil verdiepen, onze dankbaarheid vergroten en heel onze levensstijl positief beïnvloeden. Om deze redenen willen we ons nu eens heel bijzonder met de hoofdstukken 5 tot en met 8 van de Brief aan de Romeinen bezighouden.

Het zijn verreweg de moeilijkste passages uit deze Brief. Daarom is de hulp van de Heere zowel bij de verklaring als bij het begrijpen van deze hoofdstukken bijzonder nodig. Ze zijn niet alleen zo moeilijk omdat we

de gedachtegang niet kunnen begrijpen, maar ook omdat onze ervaringen, die we dagelijks opdoen, de leer van deze hoofdstukken direct lijken tegen te spreken.

Voordat we op de bijzonderheden ingaan, is een algemeen overzicht zeker noodzakelijk. We hebben twee uitstekende 'leerstellige Brieven' in het Nieuwe Testament: de Brief aan de Romeinen en de Brief aan de Efeziërs. En dan hebben we nog een derde Brief, de Brief aan de Kolossenzen, die de twee voorgaande brieven op een bijzondere manier aan elkaar verbindt.

De leer van de Romeinenbrief

Om de verbinding tussen deze drie brieven beter te kunnen begrijpen, maken we een vergelijking met het volk Israël. Zoals we weten, leefde

het volk vele jaren onder de slavernij van Egypte. Het geestelijke beeld daarvan vinden we in de Brief aan de Romeinen. Daar ziet de Geest van God ons als 'slaven van de zonde' (Rom. 6:17) en als *levend* in de zonde. Nadat echter het werk van de Heere Jezus voor ons is volbracht en wij erin hebben geloofd, zijn we **ten opzichte van de zonde gestorven** (Rom. 6:10-11). Dat is het grote thema in het hoofdstuk dat voor ons ligt. We leren hier wat God met de oude mens heeft gedaan: Hij heeft die oude mens 'meegekruisigd' (Rom. 6:6). Ook hiervan zien we een beeld terug bij het volk van Israël: Nadat ze het paas-

lam hadden gegeten, trokken ze door de Rode Zee en zodoende waren ze bevrijd van de macht van de farao. En dan leidt de Romeinenbrief ook ons figuurlijk de woestijn in. Daar leven we in het land van de dood en wandelen we in 'nieuwheid van het leven' (Rom. 6:4).

De Brief aan de Efeziërs daarentegen ziet ons allereerst ‘dood in misdaden en zonden’ (Ef. 2:1). Maar nadat het werk van de Heere Jezus is volbracht en wij het hebben aangenomen, *leven* we nu met Christus. De volgorde van ‘dood’ en ‘leven’ is dus precies omgekeerd als in de Romeinenbrief. Ook brengt de Brief aan de Efeziërs ons niet *in* de woestijn, maar *uit* de woestijn door de Jordaan naar het land van de belofte of ook wel: naar het land der levenden. We zijn niet slechts met Christus gestorven, maar ook met Hem opgewekt en in Hem overgeplaatst naar hemelse gewesten (Ef. 2:5-6).

Daartussenin ligt nu de Brief aan de Kolossenzen. De Brief staat zeggend met het ene been op de Romeinenbrief en met het andere been op de Brief aan de Efeziërs. In deze Brief worden wij aan de ene kant als op aarde levend gezien (verg. Kol. 2:20) en aan de andere kant zijn we ‘dood in de misdaden’ (Kol. 2:13). Om het karakter van de Brief aan de Kolossenzen weer te geven, kunnen we zeggen: eens leefde ik in de wereld en nu leef ik met Christus. We zijn met Hem gestorven en met Hem opgewekt (Kol. 2:20; 3:1), maar nog niet overgebracht naar de hemelse gewesten. We *zoeken* naar hetgeen boven is, waar Christus is. We bevinden ons in dezelfde toestand als Christus toen Hij na Zijn opstanding nog 40 dagen op aarde leefde (Hand. 1:3). Net zo bevonden de Israëlieten zich, nadat ze door de Jordaan waren gegaan, eerst nog in Gilgal, de plaats van de besnijdenis en hadden ze het land nog niet in bezit genomen.

Opbouw

De Romeinenbrief kan in 5 hoofdgedeelten ingedeeld worden:

1. *Hoofdstuk 1:1-17* Het Evangelie, de wonderlijke boodschap.
2. *Hoofdstuk 1:18-5:11* Het grote probleem van onze zonden: We hebben schuld op ons geladen, we hebben gezondigd en we hebben vergeving van onze zonden nodig door het bloed van Christus.

3. *Hoofdstuk 5:12-8:39* Het probleem van onze zondige staat: Niet alleen voor wat we hebben gedaan, maar ook voor wie we zijn, is het offer van de Heere Jezus op Golgotha noodzakelijk en genoeg.
4. *Hoofdstuk 9-11* De combinatie van Gods beloften aan Zijn volk op aarde met Zijn zegeningen, die hij voor iedereen heeft klaarliggen.
5. *Hoofdstuk 12-16* Praktische vermaningen en groeten.

In dit artikel zullen we de volgende vragen behandelen:

- Hoofdstuk 5:12-21* Hoe en langs welke weg kwam de mens in de macht van de zonde en wat is Gods antwoord hierop?
- Hoofdstuk 6* Hoe wordt de mens uit de macht van de zonde verlost?
- Hoofdstuk 7* Hoe wordt de mens van de macht van de wet bevrijd?
- Hoofdstuk 8* Door welke kracht wordt het de mens mogelijk gemaakt om te leven overeenkomstig deze bevrijding?

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

De zeventig jaarweken (Daniël 9)

Laten we het Woord openslaan bij hoofdstuk 9 van het Boek Daniël. De eerste verzen van dit gedeelte laten ons deze geliefde dienaar van God zien in zijn intense gebedstijd vanwege de bedroevende situatie van zijn geliefde volk Israël, een situatie waarin hij zich grondig verplaatst, door de Geest van Christus. Hoewel hij niet persoonlijk had deelgenomen aan de daden die de verwoesting over het volk hadden gebracht, vereenzelvigd hij zich toch volkomen met het volk en maakt hij hun zonden tot de zijne in zijn belijdenis en zelfveroordeling voor zijn God (v.a. vs. 20).

‘Terwijl ik nog sprak en bad, en belijdenis deed van mijn zonde en van de zonde van mijn volk Israël, en mijn smeekbede uitstortte voor het aangezicht van de HEERE, mijn God, omwille van de heilige berg van mijn God – terwijl ik mijn gebed nog uitsprak, kwam de man Gabriël, die ik in het begin in het visioen gezien had, snel aangevlogen en raakte mij aan, omstreeks de tijd van het avondoffer. Hij begon mij te onderwijzen en sprak met mij. Hij zei: Daniël, nu ben ik eropuit gegaan om u de betekenis te doen begrijpen. Bij het begin van uw smeekbeden is er een woord uitgegaan en nu ben ik zelf gekomen om u dat te vertellen, want u bent zeer gewenst. Begrijp dan dit woord en krijg inzicht in het visioen. Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven’ (vs. 20-24).

We kunnen niet ingaan op alle argumenten om aan te tonen dat met de ‘zeventig weken’ in het hierboven aangehaalde gedeelte letterlijk 70 keer 7 jaren, dus vierhonderdnegentig jaar, bedoeld worden. Wij zijn ervan overtuigd dat dit het geval is. Wij geloven dat Gabriël de taak had om de geliefde profeet te instrueren en hem op de hoogte te stellen van het feit dat ‘vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen’ (vs. 25) er een periode van vierhonderdnegentig jaar zou verstrijken en dat daarna Israël in de zegen gebracht zou worden.

Eenvoudiger en duidelijker kan het niet. Wij kunnen met het volste vertrouwen het volgende stellen: net zoals het zeker is dat de zon morgen op het vastgestelde tijdstip zal opgaan, is het ook zeker dat Daniëls volk in de zegen gebracht zal worden bij het afsluiten van de periode die de engel hierboven noemde. Het staat zo vast als de troon van God. Niets kan het verhinderen. Alle machten van de aarde en de hel samen zijn niet in staat om de volledige en volmaakte vervulling van het Woord van God via Gabriël tegen te houden. Wanneer het laatste

zand van de vierhonderdnegentig jaar uit de zandloper is gelopen, zal Israël het bezit binnengaan van al hun voorbestemde heerlijkheid. Het is onmogelijk om Daniël 9:24 te lezen en dit niet in te zien.

We kunnen ons echter voorstellen dat iemand zich afvraagt: maar die periode van vierhonderdnegentig jaar is toch allang voorbij? Beslist niet. Als dat het geval was, zou heel Israël nu in zijn eigen land zijn, onder de gezegende regering van zijn eigen geliefde Messias. De Schrift kan niet verbroken worden en we kunnen ook niet naar eigen goeddunken omgaan met haar uitspraken. Het Woord is nauwkeurig. **‘Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk’**. Niet meer en niet minder dan zeventig weken. Als het om letterlijke weken zou gaan, zou dit gedeelte helemaal geen betekenis hebben.

Maar als, zoals wij geloven, Gabriël zeventig jaarweken bedoelde, dan gaat het om een duidelijk onderscheiden periode, een periode die zich uitstrekt vanaf het moment dat Kores het bevel uitvaardigde om Jeruzalem te herbouwen tot aan het herstel van Israël.

Hoe kan dit dan? Het is immers ook al veel langer dan vierhonderdnegentig jaar geleden – meer dan vier keer zo lang zelfs – dat de koning van Perzië zijn bevel uitvaardigde, maar Israëls herstel is nog steeds niet gekomen. Die zeventig weken moeten vast op een andere manier geïnterpreteerd worden.

We kunnen niet anders doen dan herhalen dat de vierhonderdnegentig jaren nog niet voorbij zijn. **Er is een parenthese geweest, een pauze, een niet-genoemde onderbreking**. Laten we nog eens nauwkeurig naar Daniël 9:25-26 kijken: ‘U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken [49 jaar] en tweeënzestig weken [434 jaar]. Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden’. Of zoals de kanttekening van de KJV zegt: *‘in strait of times’*, wat wil zeggen dat plein en gracht van

Jeruzalem in de kortste van de twee genoemde perioden werden herbouwd of in negenenveertig jaar.

De Messias uitgeroeid

‘Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn’ [volgens de Engelse KJV: en zal Hij niets hebben].

Hier zijn we bij die gedenkwaardige en ernstige gebeurtenis. De Messias wordt niet aangenomen, maar uitgeroeid. In plaats van de troon van David te bestijgen, gaat Hij naar het kruis. In plaats van de vrucht van alle beloften in bezit te nemen, heeft Hij niets. Zijn enige deel – voor zover het Israël en de aarde betrof – was het kruis, de azijn, de speer, het geleende graf.

De Messias was afgewezen, uitgeroeid en had niets. En toen? God maakte Zijn mening over deze moord duidelijk door een tijdlang zijn handelen met Israël te stoppen. De loop van de tijd werd onderbroken. Er is een groot gat. Vierhonderddrieëntachtig jaren zijn vervuld; zeven jaren zijn over.

Een uitgestelde week

Al die tijd vanaf de dood van de Messias is er een niet-genoemde onderbreking geweest, een pauze waarin Christus verborgen is in de hemel en de Heilige Geest op aarde werkt aan het vormen van het lichaam van Christus, de Gemeente, de hemelse bruid.

Wanneer het laatste lid aan dit lichaam toegevoegd zal zijn, zal de Heere Zelf komen om de Zijnen tot Zich te nemen, om hen terug te brengen in het Vaderhuis en om daar bij Hem te zijn in de onuitsprekelijke gemeenschap van dat gezegende huis. In die tijd zal God door Zijn regerende handelen Israël en de aarde voorbereiden op de verschijning in heerlijkheid van de Eerstgeborene in de wereld.

Wat deze onderbreking en alles wat daarin zou gebeuren betreft, was Gabriël heel terughoudend. Het is duidelijk dat hij geen opdracht had gekregen om erover te spreken, aangezien de tijd daarvoor nog niet was aangebroken. Wonderbaarlijk en abrupt stapt hij over eeuwen en generaties heen; hij stapt van bergtop naar bergtop van de profetische kaart en maakt zich met een paar zinnen af van een periode van tweeduizend jaar.

De verovering van Jeruzalem door de Romeinen wordt kort genoemd: 'Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten'. Een periode die al ongeveer twintig eeuwen duurt, wordt als volgt afgedaan: 'Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is' (vs. 26).

Vervolgens worden we met enorme snelheid naar de eindtijd verplaatst, **wanneer de laatste van de zeventig weken – de laatste zeven van de vierhonderdnegentig jaren – in vervulling gaat**: 'Hij [de vorst] zal voor velen [van de Joden] het verbond versterken, *één week lang* [zeven jaren]. Halverwege de week zal hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste' (vs. 27).

Hier komen we bij het einde van de vierhonderdnegentig jaren die bepaald waren voor Daniëls volk. Wanneer we proberen deze periode te interpreteren zonder besef te hebben van de lange niet-genoemde onderbreking, kan het niet anders of we raken in verwarring. Het is onmogelijk. Talloze theorieën zijn ontwikkeld; eindeloze berekeningen en speculaties zijn erop losgelaten, maar tevergeefs. De vierhonderdnegentig jaren zijn nog niet voorbij en ze zullen ook niet vervuld worden

voordat de Gemeente in haar geheel deze aarde heeft verlaten om samen met haar Heere in haar stralende hemelse huis te zijn.

De hoofdstukken 4 en 5 van Openbaring laten ons de plaats zien waarin de hemelse heiligen de laatste van Daniëls zeventig weken zullen doorbrengen en in de hoofdstukken 6-18 vinden we de verschillende handelingen van God in Zijn regering, om Israël en de aarde voor te bereiden op het in de wereld brengen van de Eerstgeborene¹.

C.H. Mackintosh

Drie gedachten voor het nieuwe jaar

Een nieuw jaar is begonnen. Er zal u wel veel keren een gelukkig nieuwjaar zijn toegewenst. Ongetwijfeld wenst u ook voor uzelf dat het een gelukkig jaar zal zijn. Dat wil iedereen graag. Maar de wens alleen brengt u nog niet bij het doel. Er zijn bepaalde dingen waar op gelet moet worden, die als ze nagevolgd worden, niet alleen geluk maar ook overvloed van vreugde geven.

Er is weleens gezegd dat er drie grote hoofdzaken van vreugde zijn:

1. iemand om lief te hebben;
2. iets om te doen;
3. iets om op te hopen.

---

¹ Wij zijn ons ervan bewust dat er onder uitleggers verschillend gedacht wordt over de vraag of de gebeurtenissen die in Openbaring 6-18 opgesomd worden, de hele week in beslag nemen of alleen de tweede helft ervan. Wij willen daarover hier geen uitspraak doen.

Sommigen zijn van mening dat de openbare bediening van Johannes de Doper en die van onze Heere samen een week duurden of zeven jaar en dat door Israëls afwijzing van beiden de week is uitgesteld en nog vervuld moet worden. Het is een interessante kwestie, maar op geen enkele manier van invloed op de belangrijke principes die we hier bespreken, of op de uitleg van het boek Openbaring. We kunnen eraan toevoegen dat de uitdrukkingen 'tweeëntwintig maanden', 'twaalfhonderdzestig dagen', 'tijd, tijden en een halve tijd' wijzen op een periode van een halve week, of drie en een half jaar.

Iemand om lief te hebben

Velen van ons vinden het gemakkelijk om iemand lief te hebben die ons liefheeft. Is het niet hartverwarmend om te mogen horen dat we geliefd worden door diegenen die wij liefhebben? En wat voor een vreugde ervaren we niet als we onze diepere gevoelens voor onze geliefden laten blijken.

Er is echter Iemand Die ons liefhad toen er nog niets liefelijks aan ons was. De Bijbel zegt: 'God bevestigt Zijn liefde tot ons hierin dat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren' (Rom. 5:8). Toen wij zondaars waren en ver van God verwijderd, toen heeft Hij ons liefgehad en de Heere Jezus gegeven als de Heiland van zondaren. **Door de zonde is het nodig geworden dat de mensen gered moeten worden.** Christus heeft dit heil door Zijn dood aan het kruis bewerkt. Hij betaalde de prijs. Hij kocht de verlossing van de mens door het storten van Zijn kostbare bloed. 'In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, de vergeving van de misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade' (Ef. 1:7). Door het geloof in het volbrachte werk van de Heere Jezus op het kruis worden we ons bewust van Zijn liefde tot ons. Dan kunnen we zeggen: 'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad' (1 Joh. 4:19). God is, door Christus Jezus, boven alles deze uiting van onze gevoelens waard. Bij elke zonsopgang en zonsondergang mogen we God vertellen dat we Hem liefhebben.

Iets om te doen

God staat niet toe dat iemand werkt voor zijn heil, want 'het is Gods gave; niet op grond werken, opdat niemand roeme' (Ef. 2:8-9). Als we deze gave van heil eenmaal ontvangen hebben, zijn er genoeg dingen die we kunnen doen om Hem te behagen. De apostel Paulus schreef aan de Korinthiërs: 'opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is' (2 Kor. 5:15). Onze enige wens moet zijn om die dingen te doen die

Hem welbehaaglijk zijn. Allereerst heeft Hij ons gevraagd om de Goddelijke instellingen bijvoorbeeld van de doop en van het avondmaal van de Heere waar te nemen. Ook is er het voorrecht van smekingen, gebeden, voorbiddingen en dankzeggingen aan God praktisch in ons leven te verwerkelijken.

Hij wenst ook dat we getuige zijn en getuigenis afleggen van Zijn reddende genade tegenover hen die rondom ons zijn. Hij wenst dat we 'goeddoen aan allen, maar meest aan de huisgenoten van het geloof'. (Gal. 6:10). **Hij wenst dat we ons voeden met Zijn Woord, dat zo noodzakelijk is voor de groei van ons geestelijke leven** (1 Petr. 2:2). Als we de Bijbel lezen en bestuderen, zal Hij ons vollediger openbaren wat Zijn plannen en gedachten betreffende ons leven zijn.

Iets om op te hopen

Uit de natuurlijke dingen weten we al dat de tijd sneller voorbijgaat als we iets hebben om naar uit te zien. De Christen heeft de grootste mogelijke hoop die er bestaat. Zijn gezegende en gelukkige hoop is de terugkeer van zijn Heere om hem op te nemen om zo bij Hem te zijn. De Heere beloofde: 'En als Ik heenga en u plaats bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zijn moogt, waar Ik ben' (Joh. 14:3). We zien uit naar die 'gelukzalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus' (Titus 2:13).

Het zou voor u of voor wie dan ook nutteloos zijn een gelukkig nieuwjaar toegewenst te krijgen zonder deze basisprincipes van uw relatie met God. Als u op deze dingen wilt letten, denk er dan over na, pas ze toe in uw leven en u zult zeker zijn van een werkelijk gelukkig nieuwjaar.

D.L.P

Nieuwe uitgaven speciaal voor kinderen!

God weet alles

Verhalen om voor te lezen en om zelf te lezen.

Auteur: Katja Habicht

Prachtig, gebonden boek. Formaat A5, 96 pagina's; binnenwerk full colour met illustraties van Heike Schweinberger.

Jonas heeft opa's vaas kapotgemaakt, maar hij durft het hem niet te zeggen. Lisa speelt met haar kleine broertje aan het strand, maar plotseling is hij weg! Maurits is verdrietig, omdat hij veel kleiner is dan de andere kinderen. Sarah gaat helemaal alleen naar de slager, maar opeens is ze het geld kwijt dat mama haar gegeven had. Wat nu? Zou bidden echt helpen? En weet God écht alles?

In acht geïllustreerde verhalen uit het dagelijkse leven van kinderen leren kinderen van ongeveer 4 tot 8 jaar dat niet al je wensen altijd vervuld worden, maar dat bidden toch helpt en dat God alles weet.

Bestelcode: 5764

Aantal pagina's: 96

Prijs: € 10,95

Nog andere delen verkrijgbaar, kijk op onze website:

- God kan alles
- God wil je helpen
- God geeft je moed

God kan alles
ISBN 978 90 5907 5757

God weet alles
ISBN 978 90 5907 5764

God wil je helpen
ISBN 978 90 5907 5801

God geeft je moed
ISBN 978 90 5907 5818

Nadenkertje

Elfstedentocht

Zodra het weer begint te vriezen, begint het bij veel Friezen te kriebelen. Waarom? Men hoopt dan op een **Elfstedentocht**. En niet alleen Friezen hopen dat. Heel wat andere Nederlanders kijken ernaar uit. Zullen we weer een tocht der tochten beleven? Er wordt alweer weken extra getraind. Wie weet gaat het door! We zijn allemaal benieuwd wie de winnaar zal worden. We zijn mannen als Evert van Benthem en Henk Angenent nog niet vergeten. Er komt in ieder geval een winnaar en zijn naam zal worden bijgeschreven in de boeken van de Elfstedentocht.

Zijn naam zal dan komen in het rijtje van onder anderen Jeen van den Berg, Reinier Paping, Evert van Benthem. Hoe prachtig het ook is om als een grote sportheld de geschiedenis in te gaan, de roem en de eer blijven beperkt tot de aarde en op een keer is het 'vergane glorie'.

Wat veel belangrijker is, is het feit of we ingeschreven staan in het Boek van het Leven. Als onze namen in het Boek van het Leven staan, heeft het **eeuwigheidswaarde** en het betekent dat we zeker zijn van de hemel.

Hoe komen we in het Boek van het Leven? Niet door eigen inspanningen of verdiensten, maar alleen **door het geloof in de Heere Jezus Christus**, Die plaatsvervangend voor zondaren wilde sterven.

Geloof in de Heere Jezus en u zult behouden worden, staat geschreven in Handelingen 16:31. Alleen door geloof. Wacht niet tot na een volgende Elfstedentocht, maar geloof vandaag nog in Hem Die plaatsvervangend voor jou wilde sterven.